KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 7.5.2008
KOM(2008) 249 v konečném znění

2008/0095 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

v souladu s čl. 122 odst. 2 Smlouvy
o přijetí jednotné měny Slovenskem ke dni 1. ledna 2009

(předložená Komisí)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

Návrh Komise na rozhodnutí Rady v souladu s čl. 122 odst. 2

Dne 3. května 1998 Rada rozhodla, že Belgie, Německo, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Portugalsko, Rakousko a Finsko splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 1999. Dánsko a Spojené království využily svých tzv. neúčastnických doložek, a Rada je proto neposuzovala. Řecko a Švédsko Rada posuzovala jako členské státy, na které se vztahuje výjimka. Dne 19. června 2000 Rada rozhodla, že Řecko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí eura ke dni 1. ledna 2001. Země, jež přistoupily k Evropské unii ke dni 1. května 2004 (Česká republika, Estonsko, Kypr, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Polsko, Slovinsko a Slovensko), se staly členskými státy, na které se vztahuje výjimka, v souladu s článkem 4 příslušného aktu o přistoupení. Dne 11. července 2006 Rada rozhodla, že Slovinsko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí eura ke dni 1. ledna 2007. Bulharsko a Rumunsko, jež přistoupily k Evropské unii ke dni 1. ledna 2007, se staly členskými státy, na které se vztahuje výjimka, v souladu s článkem 5 příslušného aktu o přistoupení. Dne 10. července 2007 Rada rozhodla, že Kypr a Malta splnily podmínky nezbytné pro přijetí eura ke dni 1. ledna 2008.

V čl. 122 odst. 2 jsou upraveny postupy pro zrušení výjimek. Tyto postupy jsou zahajovány alespoň jednou za dva roky, nebo na žádost členského státu, na který se vztahuje výjimka. Komise a Evropská centrální banka musejí podle těchto postupů podávat Radě v souladu s čl. 121 odst. 1 zprávy o pokroku, jehož členské státy, na které se vztahuje výjimka, dosáhly při plnění svých závazků týkajících se uskutečňování hospodářské a měnové unie. Komise může na základě své vlastní zprávy a zprávy ECB předložit Radě návrh na rozhodnutí Rady o zrušení výjimky těch členských států, jež splňují nezbytné podmínky.

Poslední pravidelné konvergenční zprávy Komise a ECB byly přijaty v prosinci 2006. Dánsko a Spojené království nevyjádřily přání přijmout jednotnou měnu. Posouzení konvergence v roce 2008 tedy zahrnuje následujících deset členských států, na které se vztahuje výjimka: Bulharsko, Českou republiku, Estonsko, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Polsko, Rumunsko, Slovensko a Švédsko. Bulharsko a Rumunsko jsou posuzovány poprvé od svého přistoupení k EU ke dni 1. ledna 2007. Současně podalo Slovensko dne 4. dubna 2008 žádost o posouzení splnění podmínek nezbytných pro přijetí eura k 1. lednu 2009.

Konvergenční zprávu Komise za rok 2008 přijalo kolegium dne 7. května 2008. ECB přijala svou zprávu 6. května. Uvedené zprávy zahrnují posouzení slučitelnosti vnitrostátních právních předpisů, včetně statutu jednotlivých národních centrálních bank, s články 108 a 109 Smlouvy a statuty ESCB a ECB. Zprávy rovněž posuzují, zda je dosaženo vysokého stupně udržitelné konvergence, a to odkazem na splnění konvergenčních kritérií, a rovněž přihlížejí k několika dalším faktorům uvedeným v čl. 121 odst. 1 posledním pododstavci.

Ve své konvergenční zprávě dospívá Komise k závěru, že z posuzovaných členských států splňuje podmínky pro přijetí eura pouze Slovensko, a to za předpokladu, že se Rada bude řídit doporučením Komise zrušit postup při nadměrném schodku.

Komise na základě své zprávy a zprávy ECB přijala připojený návrh rozhodnutí Rady o zrušení výjimky Slovenska s účinky ke dni 1. ledna 2009.

2008/0095 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

v souladu s čl. 122 odst. 2 Smlouvy o přijetí jednotné měny Slovenskem ke dni 1. ledna 2009

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 122 odst. 2 uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na zprávu Komise[1],
s ohledem na zprávu Evropské centrální banky[2],
s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,
s ohledem na projednání v Radě zasedající na úrovni hlav států nebo předsedů vlád,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Dne 1. ledna 1999 byla zahájena třetí etapa hospodářské a měnové unie (dále jen „HMU"). Rada na svém zasedání na úrovni hlav států nebo předsedů vlád konaném v Bruselu dne 3. května 1998 rozhodla, že Belgie, Německo, Španělsko, Francie, Irsko, Itálie, Lucembursko, Nizozemsko, Rakousko, Portugalsko a Finsko splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 1999[3].

(2) Rozhodnutím 2000/427/ES[4] Rada rozhodla, že Řecko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2001. Rozhodnutím 2006/495/ES[5] Rada rozhodla, že Slovinsko splnilo podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2007. Rozhodnutími 2007/503/ES[6] a 2007/504/ES[7] Rada rozhodla, že Kypr a Malta splnily podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny ke dni 1. ledna 2008.

(3) V souladu s odstavcem 1 Protokolu o určitých ustanoveních týkajících se Spojeného království Velké Británie a Severního Irska připojeného ke Smlouvě oznámilo Spojené království Radě, že nemá v úmyslu vstoupit do třetí etapy HMU ke dni 1. ledna 1999. Toto oznámení nebylo změněno. V souladu s odstavcem 1 Protokolu o určitých ustanoveních týkajících se Dánska připojeného ke Smlouvě a v souladu s rozhodnutím, jež přijaly hlavy států nebo předsedové vlád v Edinburghu v prosinci 1992, oznámilo Dánsko Radě, že se nezúčastní třetí etapy HMU. O zahájení postupu podle čl. 122 odst. 2 Smlouvy Dánsko nepožádalo.

---

1 Zpráva přijatá dne 7. května 2008 - KOM(2008) 248.
2 Zpráva přijatá dne 6. května 2008.
3 Rozhodnutí 1998/317/ES (Úř. věst. L 139, 11.05.1998, s. 30).
4 Úř. věst. L 167, 7.7.2000, s. 19.
5 Úř. věst. L 195, 15.7.2006, s. 25.
6 Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 29.
7 Úř. věst. L 186, 18.7.2007, s. 32.

(4) Na Švédsko se v souladu s rozhodnutím 98/317/ES vztahuje výjimka ve smyslu článku 122 Smlouvy. V souladu s článkem 4 aktu o přistoupení z roku 2003[8] se na Českou republiku, Estonsko, Lotyšsko, Litvu, Maďarsko, Polsko a Slovensko vztahuje výjimka ve smyslu článku 122 Smlouvy. V souladu s článkem 5 aktu o přistoupení z roku 2005[9] se na Bulharsko a Rumunsko vztahuje výjimka ve smyslu článku 122 Smlouvy.

(5) Evropská centrální banka (dále jen „ECB") byla založena dne 1. července 1998. Evropský měnový systém byl nahrazen mechanismem směnných kurzů, jehož vytvoření bylo dohodnuto usnesením Evropské rady ze dne 16. června 1997 o zřízení mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie[10]. Postupy používané v rámci mechanismu směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie (ERM II) byly upraveny v Dohodě mezi Evropskou centrální bankou a národními centrálními bankami členských států mimo eurozónu, kterou se stanoví provozní postupy pro mechanismus směnných kurzů ve třetí etapě hospodářské a měnové unie, ze dne 16. března 2006[11].

(6) Čl. 122 odst. 2 Smlouvy upravuje postupy pro zrušení výjimky dotčených členských států. Podle uvedeného článku podávají Komise a ECB Radě alespoň jednou za dva roky, nebo na žádost členského státu, na který se vztahuje výjimka, zprávu postupem podle čl. 121 odst. 1 Smlouvy. Poslední pravidelné konvergenční zprávy Komise a ECB byly přijaty v květnu 2008. Dne 4. dubna 2008 podalo Slovensko formální žádost o posouzení konvergence.

(7) Vnitrostátní právní předpisy členských států včetně statutu národních centrálních bank je nutno podle potřeby přizpůsobit tak, aby byla zajištěna slučitelnost s články 108 a 109 Smlouvy a se statutem Evropského systému centrálních bank (dále jen „statut ESCB"). Zprávy Komise a ECB obsahují podrobné posouzení slučitelnosti právních předpisů Slovenska s články 108 a 109 Smlouvy a se statutem ESCB.

(8) Podle článku 1 protokolu o konvergenčních kritériích, na nějž odkazuje článek 121 Smlouvy o založení Evropského společenství, se kritériem cenové stability uvedeným v čl. 121 odst. 1 první odrážce této smlouvy rozumí, že členský stát vykazuje udržitelnou cenovou stabilitu a že jeho průměrná míra inflace měřená v průběhu jednoho roku před šetřením nepřekračuje o více než 1,5 procentního bodu míru inflace nejvýše tří členských států, jež v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků. Pro účely kritéria cenové stability se inflace měří pomocí harmonizovaných indexů spotřebitelských cen (HISC), definovaných nařízením Rady (ES) č. 2494/95 ze dne 23. října 1995 o harmonizovaných indexech spotřebitelských cen[12]. Za účelem posouzení kritéria cenové stability byla inflace členského státu změřena pomocí procentuální změny aritmetického průměru 12 měsíčních indexů ve srovnání s aritmetickým průměrem 12 měsíčních indexů za předchozí období. V jednoletém období, jež skončilo v březnu 2008, byly třemi členskými státy, jež v oblasti cenové stability dosáhly nejlepších výsledků, Malta, Nizozemsko a Dánsko s mírami inflace ve výši 1,5 procenta, 1,7 procenta a 2,0 procenta v tomto pořadí. Ve zprávách Komise

---

8 Úř. věst. L 236, 23.9.2003, s. 33.

9 Úř. věst. L 157, 21.6.2005, s. 203.

10 Úř. věst. C 236, 2.8.1997, s. 5.

11 Úř. věst. C 73, 25.3.2006, s. 21. Dohoda ve znění dohody ze dne 14. prosince 2007 (Úř. věst. C 319, 29.12.2007, s. 7)

12 Úř. věst. L 257, 27.10.1995, s. 1. Nařízení ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1882/2003 (Úř. věst. L 284, 31.10.2003, s. 1).

a ECB byla uvažována referenční hodnota vypočtená jako jednoduchý aritmetický průměr měr inflace tří členských států, jež dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, plus 1,5 procentního bodu. Takto zjištěná referenční hodnota činila v jednoletém období, jež skončilo v březnu 2008, 3,2 procenta.

(9) Podle článku 2 protokolu o konvergenčních kritériích, na nějž odkazuje článek 121 Smlouvy, se kritériem stavu veřejných financí uvedeným v čl. 121 odst. 1 druhé odrážce Smlouvy rozumí, že v době šetření se na členský stát nevztahuje rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku podle čl. 104 odst. 6 Smlouvy.

(10) Podle článku 3 protokolu o konvergenčních kritériích, na nějž odkazuje článek 121 Smlouvy, se kritériem účasti v mechanismu směnných kurzů Evropského měnového systému uvedeného v čl. 121 odst. 1 třetí odrážce Smlouvy rozumí, že členský stát po dobu alespoň dvou let před šetřením dodržoval normální fluktuační rozpětí stanovené mechanismem směnných kurzů (ERM) Evropského měnového systému, aniž by byl směnný kurz vystaven silným tlakům. Zejména pak nesměl daný členský stát v uvedeném období devalvovat z vlastního podnětu dvoustranný střední kurz své měny vůči měně kteréhokoli jiného členského státu. Počínaje 1. lednem 1999 je plnění kritéria směnného kurzu posuzováno v rámci ERM II. Komise a ECB při posuzování plnění tohoto kritéria ve svých zprávách zkoumaly dvouleté období, jež skončilo 18. dubna 2008.

(11) Podle článku 4 protokolu o konvergenčních kritériích, na nějž odkazuje článek 121 Smlouvy o založení Evropského společenství, se kritériem konvergence úrokových sazeb uvedeným v čl. 121 odst. 1 čtvrté odrážce Smlouvy rozumí, že v průběhu jednoho roku před šetřením nepřekračovala průměrná dlouhodobá nominální úroková sazba členského státu o více než 2 procentní body uvedenou úrokovou sazbu nejvýše tří členských států, jež dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability. Pro účely kritéria konvergence úrokových sazeb byly použity srovnatelné úrokové sazby desetiletých státních dluhopisů. K posouzení plnění kritéria úrokových sazeb byla ve zprávách Komise a ECB uvažována referenční hodnota zjištěná jako jednoduchý aritmetický průměr dlouhodobých nominálních úrokových sazeb tří členských států, jež dosáhly nejlepších výsledků v oblasti cenové stability, plus 2 procentní body. Takto zjištěná referenční hodnota za jednoleté období, jež skončilo v březnu 2008, činila 6,5 procenta.

(12) Podle článku 5 protokolu o konvergenčních kritériích, na nějž odkazuje článek 121 Smlouvy o založení Evropského společenství, poskytne Komise údaje použité při současném posouzení plnění konvergenčních kritérií. Údaje pro přípravu tohoto návrhu Komise poskytla. Rozpočtové údaje poskytla Komise poté, co členské státy ve lhůtě do 1. dubna 2008 podaly zprávu podle nařízení Rady (ES) č. 3605/93 ze dne 22. listopadu 1993 o použití Protokolu o postupu při nadměrném schodku, připojeného ke Smlouvě o založení Evropského společenství[13].

(13) Na základě zpráv předložených Komisí a ECB o pokroku, jehož Slovensko dosáhlo při plnění svých závazků týkajících se uskutečňování hospodářské a měnové unie, dospěla Komise k závěru, že:

(a) Vnitrostátní právní předpisy Slovenska, včetně statutu národní centrální banky, jsou slučitelné s články 108 a 109 Smlouvy a se statutem ESCB/ECB.

[13] Úř. věst. 332, 31.12.1993, s. 7. Nařízení ve znění nařízení Rady (ES) č. 2103/2005 (Úř. věst. L 337, 22.12.2005, s. 1).

(b) Pokud jde o splnění konvergenčních kritérií, uvedených ve čtyřech odrážkách čl. 121 odst. 1 Smlouvy, Slovenskem:

– průměrná inflace na Slovensku činila v roce, jenž skončil v březnu 2008, 2,2 procenta, což je výrazně méně, než činí referenční hodnota, a rovněž v následujících měsících pravděpodobně zůstane pod úrovní referenční hodnoty i při snižujícím se rozpětí;

– rozpočtový schodek na Slovensku dosáhl věrohodného a udržitelného snížení pod 3 % HDP; Komise proto Radě doporučuje zrušit rozhodnutí o existenci nadměrného schodku na Slovensku;

– Slovensko je členem ERM II od 28. listopadu 2005; ve dvouletém období, jež skončilo 18. dubna 2008, nebyla slovenská koruna (SKK) vystavena silným tlakům a Slovensko ze svého vlastního podnětu nedevalvovalo dvoustranný střední kurz SKK vůči euru;

– v roce, jenž skončil v březnu 2008, činila dlouhodobá úroková míra na Slovensku v průměru 4,5 procenta, tedy méně, než činí referenční hodnota.

(c) Na základě hodnocení slučitelnosti právních předpisů a plnění konvergenčních kritérií, jakož i dalších faktorů, a dále za předpokladu, že Rada zruší rozhodnutí o existenci nadměrného schodku, Slovensko splňuje podmínky nezbytné pro přijetí eura.

(14) Rada jednající na základě doporučení Komise zrušila dne 3. června 2008 rozhodnutí Rady o existenci nadměrného schodku na Slovensku[14].

(15) Rada kvalifikovanou většinou na návrh Komise rozhodne, které členské státy, na které se vztahuje výjimka, splňují podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny, a zruší výjimky dotčených členských států,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Slovensko splňuje podmínky nezbytné pro přijetí jednotné měny. Výjimka ve prospěch Slovenska uvedená v článku 4 aktu o přistoupení z roku 2003 se ruší s účinkem ke dni 1. ledna 2009.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno členským státům.

Článek 3

Toto rozhodnutí bude vyhlášeno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V […] dne […].

Za Radu
předseda

[14] Úř. věst. L […], […], s. […].